

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 11 czerwca 2019 r.

DIH-2.709.6.2019.CS

DECYZJA DIH-2 NR 28/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 19 września 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), art. 9a ust. 1 i 2, art. 35a pkt 4, art. 35c ust. 1, art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660) oraz art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1930, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 24 kwietnia 2019 r., przedsiębiorcy Zakład Obsługi Rolnictwa „ROLNAFT” H. i Wspólnicy – Spółka Jawna w Łosicach – od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 10 kwietnia 2019 r., nr PO.61.MP.3.2019.CP, wymierzającej ww. przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, z tytułu niewykonania obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2019 r., poz. 660), tj. za niezamieszczenie na należącej do kontrolowanego przedsiębiorcy stacji paliw (...), informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji, w sposób określony w art. 9a ust. 1 w związku z art. 9a ust 2 ww. ustawy,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej – 19 lutego 2019 r. - działając na podstawie upoważnienia nr 134/2019, przeprowadzili kontrolę – dotyczącą jakości paliw ciekłych, dokumentów pochodzenia

i jakości badanego paliwa, zamieszczania informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych oraz informacji o zawartości w paliwach ciekłych dodatków metalicznych - na stacji paliw (...), należącej do przedsiębiorcy Zakład Obsługi Rolnictwa „ROLNAFT” H. i Wspólnicy – Spółka Jawna w Łosicach (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”).

W toku kontroli stwierdzono, że Przedsiębiorca nie zamieścił na kontrolowanej stacji paliw informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na ww. stacji, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”. Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 19 lutego 2019 r. nr PU.8361.75.2019 oraz poprzez dokumentację zdjęciową załączoną do akt sprawy.

Pomimo prawidłowego pouczenia Strony o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1930, z późn. zm.), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Przedsiębiorca nie wniósł żadnych uwag do treści protokołu, w tym do ustaleń dotyczących niezamieszczenia informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji.

Pismem z 11 marca 2019 r. nr PO.61.MP.3.2019.CP, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za niezamieszczenie w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na kontrolowanej stacji paliw (...), w sposób określony w art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz o prawie do zapoznania się z aktami sprawy, możliwości składania wyjaśnień i wniosków dowodowych.

W piśmie z 20 marca 2019 r., stanowiącym odpowiedź na wszczęcie postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, Strona wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej. Jednocześnie Przedsiębiorca wskazał, że wymagana informacja została niezwłocznie uzupełniona, tj. jeszcze w trakcie trwania kontroli.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 10 kwietnia 2019 r. wydał decyzję nr PO.61.MP.3.2019.CP, wymierzającą Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, z tytułu niewykonania obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. za niezamieszczenie na należącej do kontrolowanego przedsiębiorcy stacji paliw (...), informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji, w sposób określony w art. 9a ust. 1 w związku z art. 9a ust 2 ww. ustawy.

Pismem z 24 kwietnia 2019 r., Przedsiębiorca złożył odwołanie od ww. decyzji, w którym wniósł o jej uchylenie i odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej. Zdaniem Strony, ponieważ wymagana informacja została niezwłocznie uzupełniona, tj. jeszcze w trakcie trwania kontroli, Przedsiębiorca nie powinien być obciążany karą pieniężną. Ponadto Strona podniosła, iż kontrola odbyła się bez uprzedniego zawiadomienia, zaś skontrolowane paliwo odpowiadało wymaganiom jakościowym. Z tych też względów Przedsiębiorca wniósł o odstąpienie od wymierzenia kary administracyjnej na podstawie art. 189f Kodeksu postępowania administracyjnego.

Przy piśmie z 10 maja 2019 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr PU.8361.75.2019.

Pismem z 16 maja 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach,

w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych. Informacje te, należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a, zgodnie z art. 35a pkt 4, podlega karze pieniężnej. Wysokość kary pieniężnej na poziomie 5000 zł, wynika natomiast wprost z art. 35c ust. 1 omawianej ustawy.

Odnosząc się do treści odwołania, na wstępie wypada wyjaśnić, iż z powołanych wyżej przepisów, wynika, że przedsiębiorcy są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu, które to informacje należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku tj. niezamieszczenie takich informacji w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, powoduje że przedsiębiorca podlega karze pieniężnej. Innymi słowy, aby obciążyć Stronę karą pieniężną, musi ona wymaganymi informacjami w ogóle nie zamieścić, lub zamieścić je w miejscu nie będącym ogólnodostępnym (np. na zapleczu), albo uczynić ją niewidoczną (np. zasłaniając plakatem reklamowym), pomimo umieszczenia w miejscu ogólnodostępnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 19 lutego 2019 r. nr PU.8361.75.2019 oraz załączona do niego dokumentacja fotograficzna. Niniejszy protokół należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż na kontrolowanej stacji paliw nie zamieszczono informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji. Inspektorzy w toku kontroli, stwierdzili brak omawianej informacji, która nie była zamieszczona w żadnym widocznym i ogólnodostępnym miejscu. Jednocześnie dokumentacja fotograficzna załączona do akt sprawy, nie pozostawia wątpliwości, iż na kontrolowanej stacji paliw nie zamieszczono informacji dotyczących zawartości biokomponentów.

Mając na względzie treść odwołania, jak również pisma z 20 marca 2019 r., gdzie Przedsiębiorca wskazuje na natychmiastowe naprawienie stwierdzonego uchybienia, Prezes UOKiK wyjaśnia co następuje.

Zarówno w treści odwołania, jak i pisma z 20 marca 2019 r., Strona prezentuje stanowisko, iż informacja o zawartości biokomponentów wprawdzie nie znajdowała się na stacji w widocznym i ogólnodostępnym miejscu przed rozpoczęciem kontroli, ale po stwierdzeniu jej braku w trakcie kontroli, została niezwłocznie uzupełniona. Innymi słowy Przedsiębiorca nie kwestionuje braku wymaganej informacji, jednakże wskazuje, iż brak ten został natychmiastowo usunięty.

Art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nakłada na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych, obowiązek zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych, w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Z tego płynie wniosek, że Przedsiębiorca powinien informację umieścić i utrzymywać ją w ogólnodostępnym miejscu w sposób widoczny, przez cały czas. W chwili kontroli obowiązek ten nie był jednak realizowany, co wskazano już powyżej. Jego realizacja nastąpiła dopiero po ustaleniach kontroli, sprowadzających się do stwierdzenia braku wymaganej informacji.

Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w art. 35a pkt 4 przewiduje, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a. Wysokość kary określona została w sposób jednoznaczny w art. 35 c ust. 1 ustawy. Zgodnie z nim wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 1-4, 6 i 8, wynosi 5000 zł. Innymi słowy ustawodawca przyjął w przypadku naruszenia art. 9a ustawy karę w wysokości 5000 zł, nie przewidując możliwości jej miarkowania.

Odpowiedzialność administracyjna ma charakter obiektywny i przesłanką jej przyjęcia jest sam fakt stwierdzenia naruszeń prawa. Zatem samo stwierdzenie - udowodnienie faktu niedopełnienia przez Stronę obowiązku wynikającego z przepisu, jest przesłanką wystarczającą do nałożenia stosownej kary. Nie mają przy tym znaczenia przyczyny stwierdzonych nieprawidłowości. Samo udowodnienie, że Strona, nie umieściła wymaganych

art. 9a ust. 1 ustawy, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Mając powyższe na uwadze bezsprzeczne jest, iż w przedmiotowej sprawie istniały przesłanki do wymierzenia Stronie kary z art. 35a pkt 4 ustawy.

Odnosząc się do wniosku o odstąpienie od wymierzenia kary administracyjnej na podstawie art. 189f Kodeksu postępowania administracyjnego, Prezes UOKiK wyjaśnia co następuje.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego - organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania. Ten wskazywany przez Stronę przepis, który przewiduje odstąpienie od nałożenia kary administracyjnej nie może mieć jednak zastosowania w niniejszej sprawie. Dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej (por. wyrok WSA w Warszawie z 11.07.2018 r., sygn. akt VIII SA/Wa 205/18).

Odnosząc się do zawartych w treści odwołania stwierdzeń Strony, iż kontrola odbyła się bez uprzedniego zawiadomienia, zaś skontrolowane paliwo odpowiadało wymaganiom jakościowym, Prezes UOKiK wyjaśnia co następuje.

Kontrola, która miała miejsce u Przedsiębiorcy 19 lutego 2019 r. została przeprowadzona na podstawie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 48 ust. 11 pkt 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646, z późn. zm.), zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli nie dokonuje się, w przypadku, gdy kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. A zatem przeprowadzenie kontroli nie wymagało skierowania do Strony zawiadomienia o zamiarze jej wszczęcia. Jeśli natomiast chodzi o wyniki badań pobranego w toku kontroli paliwa, należy zauważyć, iż nie mają one związku z niniejszym postępowaniem dotyczącym niedopełnienia obowiązku zamieszczenia na stacji paliw informacji dotyczącej zawartości biokomponentów.

Reasumując powyższe, należy ponownie zauważyć, iż art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nakłada na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych

na stacjach paliwowych, obowiązek zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych, w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Z tego płynie wniosek, że Przedsiębiorca powinien informację umieścić i utrzymywać ją w ogólnodostępnym miejscu w sposób widoczny, przez cały czas. W chwili kontroli obowiązek ten nie był jednak realizowany, co wskazano już powyżej.

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylecia decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 10 kwietnia 2019 r., nr PO.61.MP.3.2019.CP, wymierzającą Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, z tytułu niewykonania obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. za niezamieszczenie na należącej do kontrolowanego przedsiębiorcy stacji paliw (...) informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji, w sposób określony w art. 9a ust. 1 w związku z art. 9a ust 2 ww. ustawy. Istotą regulacji zawartej w art. 9a omawianej ustawy jest zapewnienie konsumentom swobodnego dostępu do informacji dotyczących zawartości biokomponentów w oferowanych na stacjach paliwach ciekłych. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątplenia nie był przez Stronę realizowany, co wynika z ustaleń kontroli.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata tzw. wpis stały w wysokości 200 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy

należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z upoważnienia

Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Dyrektor

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/